

2371

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ घुळें.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

४३४:वे १९ (२०५)

ग्रंथ नाम

आत्मानात्म
विचार.

विषय

म० वेदांत.

म. १२ मराठी

वेदांत

(५)

४३४:वे १९

उत्तमानाम विचार

श्रीगणेशाय नमः श्रीगुरु सिद्धेश्वराय नमः कुलदेवताय नमः
 श्रीमंती राजाय नमः आत्म विचार प्रारम्भः या उगांते
 देविदार्या श्लोकः ॥ दृष्टुं द्वौ पदार्थौ परस्पर विलक्षणौ ॥
 दृष्टुं ब्रह्म दृश्य माया इति वेदान्त डिडिमः ॥ १ ॥ दृष्टुं आधि
 दृश्य मृणजे चैतन्य आधि मत्स्य जड ते परस्पर विलक्षण
 आहेत. दृष्टुं ब्रह्म दृश्य माया जड हे सते भासते ब्रह्म
 चैतन्य आहे माया जड आहे हा वेदना चानगारा वाज
 वित्त सांगत आहे श्रुति जात्या. ते ब्रह्म चैतन्य मी आहे
 आधि जड माया मिथ्या आहे हा निरंतर विचार करून स्व-
 स्वरूपाचा निश्चय करावा. तो विचार कैसा या विषयीं
 गुरु शिष्य संवाद कथिलेला. सखिल्य श्री गुरु राजस शर-
 ण होऊन त्यांची चैतन्य भावे सेवा करून प्रसन्न सुख गु-
 ण पाहून हात जोडून विनवी करिले हे स्वामी विचार
 करून ज्ञान झाले अणजे जन्म मरण सुटते अणान पुरा-
 णांत ब संत साधु सांगतात तो विचार कोणता व कसा
 करुया तो मला कृपा करून सांगावा. अणजे मी त्या विचाराने
 ब्रह्म सरणा पावून सुटून सरम आनंदाते पावेन. ऐशी शि-
 ष्याची विनंती ऐकून प्रसन्न होऊन त्याजला कृपे करून
 सांगते आले श्री गुरुंनी आपण आत्म चैतन्य आहे.

चैतन्य कोणास हणतें आपण असून दुसऱ्यास जाणतो अउ
कोणतें आपणासही व दुसऱ्यासही जाणत नाही आत्म चै-
तन्य कोण आपल्यास जाणून दुसऱ्यास जाणतो तो सद्धि
स्मितदानंद आत्मा आपण आहे. श्लोक अहमस्मी सदा

आमी कदाचिन्नाहम मियः ॥ ब्रह्म वाहं मत सिधः सद्धि
दानंद लक्षणं ॥ १ ॥ अर्थात् अर्थ मी आहे मी आसतो, मी मिय
आहे असा सद्धिदानंद मी आहे. असा विचार परवान. शिष्या
वाच मी सद्धिदानंद कसकडे मला स्फुट करून सांगवे.

कारण शारदाही असेच बोलते, आपणही असेच सांगता.
परंतु अनुभव मला काहीच येत नाही. परंतु आपण कृपा
करून सांगितले असता अनुभव मला येईल त्यास अनुभव
व ठसवून द्यावा. असा विनंती ऐकून श्री गुरु बाहेरतात.

श्री गुरु स्वाच ॥ श्लोक ॥ शास्त्रं दृष्ट्वि हि गुरोर्वीक्ष्यं तृतीयं
चात्म निच्छयः ॥ त्रिविधं यो विजानाति समुक्तेनाथ संशय
या चा अर्थ. शास्त्र दृष्टि जाणु गुरुचे वाक्य हे ऐकून वि-
चार करून जो आपण केला निच्छय ॥ असा त्रिभेद नि-

च्छय असून मुक्त होते. जो निच्छय कसा जाणवतो अन्व
मंत्र सांगतो शक्ये विताने ऐक. जो प्रति स्वम सुकृति

या तिनी अवस्थे स्थित मी आहे असा तुला अनुभव आहे
 झणून तू सत ॥ या तिनी अवस्थेला मी जाणतो असा तुला
 अनुभव आहे ते चित् ॥ तो अनुभव कसा. मातः काल पासून
 अस्वमान पर्यंत जो कांहीं व्यवहार होतो तो तू जाणतोस
 आणि निजून स्वप्नांमध्ये अश्व रश्मि गजादि पारतोस व्यास
 तू जाणतोस. आणि शाकसूर निद्रा ती सुषुप्ति तीसही तू
 जाणतोस. कीं साक्षात् स्वप्ने निद्रा आली. मी दुसरे कांहीं जाण
 त नव्हते. या प्रकारे तिनी अवस्थेला मी जाणतो असा तुला
 अनुभव आहे तेव्हां तू तिनी अवस्थेमध्ये आहेस झणून जाण
 तोस यास्तव तू चित्. तिनी अवस्थेत मी मला मीय आहे
 असा तुला अनुभव आहे झणून तू आनंद ॥ श्लोक ॥ विन्ना तुभः
 मीयः पुत्ररपि उः पित्रा तथे द्वियं ॥ इंद्रियार्थ तथा भाणः भाणा
 दस्मा भिय परः ॥ ३१ ॥ अने अनुभव कसा आहेस. उदाहरण.
 जगां सर्वांमध्ये द्रव्य भिय आहे ते कसे? स्व ग्रामांतून द्रव्या
 साठी देशांतरा भवि जातो ॥ द्रव्या करितां हीन वर्णाची सेवा
 करतो आणि दुष्ट दाने व लोकांची दुर्भाषणादिक सहन क
 रून द्रव्य स्पादन करितोस. झणून हे द्रव्य भिय आहे द्रव्या
 सहन पुत्रे जाधिक मीय आहे कसा? जर पुत्र नौर्यादिके
 करे करून बाज गृहीं बंद पावला असतो तर त्या पुत्रास
 साडे सव्या करितां राजास द्रव्य देऊन सोडवितास.

मगून द्रव्यापरीस पुत्र मिय आहे. पुत्रापेक्षां देह मिय आहे
 तो कसा? जेव्हां दुष्काळ वगैरे प्राप्त होतो तेव्हा पुत्रास देऊन
 द्रव्यादिक घेऊन देहाचे संरक्षण करतोस. पशूच्या बायीं-
 ही देह मीय आहे यास दृष्टान्त. वानर दोन महार समयी
 तुषेने पिडा पावून जळ पानाथ नदीस जातात. तेथे उव्हा
 चे योगाने धाव ते पुत्रास देऊन पोटास धरलेले पिलू
 ते गांडी खाली घालून वर बसून पत्नी पितात. ते पुत्रास
 त्यास पोटास धरितात असे वारंवार करितात. तेव्हा
 पुत्रापेक्षां देह मीय आहे देहापेक्षां इंद्रिय मीय आहेत.
 ती कशी? काणी उडी मारावयास जाता असा सर्प
 इंद्रिये अकुंचन करून राहता जाणिव्याची वर मारणाले
 उच्यवर कानां मुखे व नाकावर मारून का असे
 झणतो मगून देहापेक्षां इंद्रिय मीय आहेत. इंद्रियांपे-
 क्षां माण मीय आहे तो कसा? कोणी पुरुष अपराधी राजा
 स सांपडला असे तेव्हा राजाने आशा केली की याचा
 आप घ्यावा तेव्हा तो मनुष्य बोलतो की माझे द्रव्य अथ-
 वा स्त्री पुत्रादिक घ्यावीत परंतु माझे आप घेऊ नका.
 तेव्हा ते म एकुन पुढा राजाची आज्ञा प्राण घेण्याविषयी
 चीच झाली तेव्हा पुढा तो मनुष्य झणतो की माझे देह

पादादिक किंवा नकि छेदन करा. परंतु प्राण राखा. असें झणतो.
 झणून इंद्रिया पेक्षां प्राण मी य होय. प्राणही पेक्षां आत्मा अधिक
 मीय होय. तो कसा कोणका पुरुषास शुद्धादिक व्यथा झाली झ
 णजे तो झणतो कीं माझा प्राण गेला तरी बरं होईल. परंतु व्यथा
 सासवत नाही. प्राण गेला झणजे मी सुखी होईन. याज करितां
 प्राणही पेक्षां आत्मा मीय आहे. तेव्हां जी जी व्यवहारांत स्त्री
 पुत्रादिक द्रव्यांचे वायी मीयता ती आपलीच होय. परंतु ज
 णानी जन तेव्हा समजता स्त्री पुत्रांचे वायी मीयता आहे
 असे समजितात. परंतु मीयत आपण आहे. त्यांत कांहीं
 मीयता नाही कारण स्त्री पुत्र द्रव्यांचा नसा झाला असतां
 आपले मीयताना होत नाहीं यास दृष्टांत. कुत्रें हाडांत
 मांस रक्त असेल अणोन दाता खाता चगवीत असते. तेव्हा
 त्या शब्दानून रक्त निघते ते भाशेन करून ते श्याने मारितां
 कीं रक्त हाडांमून निघते. परंतु रक्त त्यांत कांहीं नाहीं आप
 लेंच तोंडांतून निघते असें व्यास समजत नाही. त्याप्रमाणे
 अज्ञानी जन स्त्रीपुत्र द्रव्यादिकांचे वायी मीयता आहे असें
 मानितो परंतु मीयता आपलीच आहे असें समजताही
 श्रानेवा तेव्हात आनंद रूप आहेस. कारण मीयतेचा जन
 भव तु आपण वायी पाहिलस तेव्हा तु सच्चिदानंद आहेस

Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan Mumbai.

असा विचार कर. शिब्योवाच. स्वाभी साक्षिद्वानंद आत्मा
 आहे तरी प्राण रहीत देह त्या देहांत मी आहे किंवा नाही
 आहे जर अणावें तर ज्ञान नाही. हे कसे? गुरु रुवाच
 तुझे स्वरूप स्वसर्वगत तेव्हां तूं प्राण रहीत देहांत ही
 व्याप्ति आहेस. परंतु सामान्य आहेस विशेष नाहीस
 का विशेष नाहीस अणशीत तर सत्पद शककात्मक किं
 शरीर त्याचा तेथे अभाव आहे तें कोणतें? प्राण पाच
 ज्ञानें दिवें पांच मंत्र आणि बुद्धि तसे सत्पद शककात्मक
 किं शरीर याचा अभाव अणून सामान्य व्याप्ति ॥ यास दृष्टा
 तें सुर्याचे उन्हांत अग्नि सामान्य आहे अणून वस्त्र कापूस
 तृण काष्ठ इत्यादि वस्तू असतात त्या उन्हेने दहन होत नाहीत
 त्याच उन्हांत सुर्य कात मण्यांची अथवा मिंगची उपार्था
 सनिध्य आढी असतात ज्ञान सामान्य ज्ञान तेच विशेष हो
 उन्हे वस्त्र कापूस तृणादिकांचे अस्मकारिते तसा सामान्य
 आत्मा अकाशक सर्कगत ता अणून ही आहे विशेष किं
 देहो पाथी करून भासतो. अणून सामान्य आहेस. शिब्योवाच
 सामान्य आत्माचें रूप कसे तें सांगवें ॥ गुरु रुवाच ॥ सामा
 न्य आत्म्याचें ज्ञानि भासी प्रीय रूप आहे. ते कसे?
 प्रेत आहे याचें नांव अस्ति प्रेत भासते याचें नांव भाती
 प्रेत प्रीय आहे याचें नांव प्रीय. प्रेतंत काय प्रियता आहे?
 आपआपते भातीचा प्रेतंत अन्य जातीचा स्पर्श होऊ देत
 नाहीत. व दहन अर्थ करित नाहीत. संपा करतात. प्रेतचें
 नांव रूप मिथ्या सबब नारा होते. ते कसे? प्रेतचें नांव रूप

मिथ्या नाश झाले असतां अस्ति भाती मीय अल्पाचारी नाश होते
 कसा तरी दिसत नाही. उत्तर. भेत त्याचा नाश झाला तरी रक्षा आहे
 अथून अस्ति भासते अथून भाती मीय आहे अथून मीय. अक्ष
 रक्षेत मिथ्या काय आहे? उत्तर ती रक्षा तेथून मरून नेऊन
 कुर्वा गंगानद्यादिकांचे ठथी टाकतो. परंतु रक्षा हे नाव मिथ्या
 आहे. रक्षेची अभान झाला असतां पृथ्वी आहे. पृथ्वी आहे
 याचे नाव अस्ति भासते अथून भाती मीय आहे अथून मीय
 पृथ्वीत मीयता काय आहे? पृथ्वीवर गुहादिके करून सर्वांचे
 मीय होत आहे सदा जिवाची उपजतीची का पृथ्वीत राड्यादिके
 करून राजे सुख वतात. अथून पृथ्वी मीय आहे. परंतु पृथ्वीचे
 नाव रूप हे मिथ्या आहे. पृथ्वीची अभान झाले असतां आप आहे
 ते अस्ति भाती मीय आहे आपात मीयता काय आहे तरी स्नान
 पान लुषानिवादिण होते अथून उदक मीय आहे. ज्ञान ही नांव
 रूप मिथ्या. आपात अभान झाला असतां तेज आहे परंतु
 तामरूप मिथ्या आहे. तेजाचा अभान झाला असतां वायू आहे
 ते अस्ति भाती मीय आहे ते ज्ञान काय मीयता आहे. तरी पाकादि
 कुया सीत निवारण होते. अथून तेज मीय आहे. ते अस्ति भा
 ती मीय आहे वायुत काय मीयता आहे असे अणु शील तर
 उष्णाचे योगाने ताप झाला असतां वायुची अपेक्षा आहे व
 आसा आस वरतात. तेणे करून सुरत होते अथून वायू
 मीय आहे. वायूचा अभान झाला असतां आकाश आहे
 ते अस्ति भाती मीय आहे आकाशात काय मीयता आहे तरी
 अक्ष काश आहे अथून सर्व व्यापार जाण्यो येण्यादि मीय

होतात. अणून आकारा मीय आहे. आकारा अणजे पोक्की.
 पोक्की अणजे कांठी नाही. या प्रकारे आकाराचा अभाव आता
 असता आता भाती मीय आपण आहे. कारण मुख्य आपले
 स्वरूप साधिदानेद त्याची अभाहे जग सबब त्याजका सत्य
 त्वनाही नाश होता. जसे सूर्य किरणावर मृग जव दिसते.
 तसे हे जग आहे. शिब्योवाच आस्ति भाती मीय आपले स्वरूप
 आहे ते जे उ आहे किंवा चैतन्य आहे याचा अनुभव कसा.
 गुरू रुवाच हे शिब्योवाच स्वरूप जे उ आहे चैतन्य आहे. जसा
 सुषुप्तिमध्ये वृत्तिलेन आली अणजे सामान्य असता नंतर
 जागृतीची वृत्ति चेतली अणजे विशेष करून स्वरूपे अण
 तीकां मला रवे निरा आली अणून सुषुप्ति कावच अनुभ
 व सांगला. यस्तव आसा सामान्य रूपे करून सर्व गत आहे
 यास दृष्टांत. काणका मनुष्याचा तांब्या पाण्याचे कुपांत
 पडला. तेव्हां त्याने ते काढण्यास अन्म मनुष्यास दृश्य देऊ
 करून त्या कुपांत उतरविला. तेव्हां तो उतरलेला मनुष्य
 जकांत बुडी माळून हातांने शोधून हातांत घेत. तेव्हां त्या
 जला सामान्य ज्ञान जकांत होते. नंतर बाहेर येते तेव्हां
 विशेष ज्ञाने करून हातुमचा तांब्या अणून राखवितो. दुस
 रा दृष्टांत. काणचे निरान्याचे ठायीं अग्नीचे तेज सामान्य
 दिसते त्यांत घृत अथवा तेल घालते असता विशेष दिसते
 तसंच उपाधौचा अभाव असता अणजे सामान्य चैतन्य
 रूप आपण सर्व गत आहे. आपले स्वरूपाचा कांठी होतय
 नाही. ये विशेषीं अगवदु किं श्लोक [अविनासितुं नूदुदि
 येन सर्व मिदं जगत्ता विन्तस भव्यय स्थ स्वरूप कांचिकेपु
 म्हाते ॥३॥

तसा आविनाश स्वरूप आत्मावुंच आहेस. तो तुं कसा आहेस.
 ते सांगतो ऐक. तुं देह त्रयातीत आहेस. पंच कोशाहून नि
 रसा आहेस. ते देह त्रय कोणते स्थूळ सूक्ष्म कारण असे तीन
 देह. पंच कोश कोणते अन्नमय, प्राणमय, मनोमय, विज्ञानमय
 आनंदमय. ज्ञातां स्थूळ देह कोणास म्हणावे त्याचे चिक्कण सां
 गतो ऐक. पंचवी कुत पंच महाभूतांचा स्थूळ देह. ती भूतं कोणती
 पृथ्वी आप तेज वायु आकाश या भूतांचे पंचवी करण एकेका
 भूतांची पांच पांच तें एकूण पंचवीस तळांचा हा स्थूळ देह
 ती कोणती? आकाशापासून काम क्रोध शोक मोह भय. मत्तां
 तरे शिर कंठ हृदय उदर कटी असे आकाशाचे भाग. वायू
 पासून चळण, लळण, धावन, किकोचन, भ्रमरण. असे वायूचे
 भाग. तेजा पासून क्षुधा तृषा, आकस्य, नेत्र कांती. असे
 तेजाचे भाग. आपा पासून रेत, रस, लज्ज, स्वेद, मुत्र. असे
 आपाचे भाग. पृथ्वी पासून अस्ति, मांस, नाडी, लज्ज, रोम.
 असे पृथ्वीचे भाग. यांचे पंचवी करण करेण ते एके. अस्ति
 जें तत्व शरीरत आहे तो मुख्य भाग असे सच्चा. पृथ्वीचा. तो
 कशावरून कायेव्य आहे आपि पीतवर्ण आहे म्हणून मुख्य
 पृथ्वीचा भाग होय. शरीरामध्ये पृथ्वीचा दुसरा भाग मांस आहे
 तो जलाचा आहे कसा तरी हव्यत्व आहे म्हणून. देहामध्ये पृथ्वी
 चा तिसरा भाग नसतो आहेत. तो अग्नीचा आहे कसा तरी
 ज्वरादिकांची परिक्षा त्यावरून होते म्हणून. देहामध्ये पृथ्वीचा च
 वथा भाग लज्जा आहे तो वायूचा होय कसा तरी स्पर्श घर्म तेंच आहे म्हणून.
 देहामध्ये पृथ्वीचा भाग पाचवा रोम आहे तो जलाकाटाचा हाय. छंद कला
 असतां दुःखत नशि म्हणून. शरीरामध्ये वायू जें आहे त्या मुख्य भाग
 आपाचा होय.

कसातरौ शुभ्रवर्णं ज्ञाते आणित्या पासून गभीरपतिहाती अणुन
 शरीरामध्ये दुसरा भाग लाल ज्ञाते तो आकाराचा आहे कसातर
 रवाली येत अणुन शरीरामध्ये तिसरा ज्ञापाचा भाग स्वद ज्ञाते
 तो वायूचा हाय श्रम शाले असता येतो अणुन. दहामध्ये अ
 पाचा चवथा भाग मूत्र ज्ञाते तो तेजाचा ज्ञाते कसातर उष्ण
 ज्ञाते व ज्वरादिकांची परिक्षा हेत अणुन. शरीरामध्ये ज्ञापा
 चा पांचवा भाग ज्ञाते तो तृतीया ज्ञाते तो पृथ्वीचा ज्ञाते कसातर
 त्या पासून कठीणा शि मंस हेत अणुन. शरीरामध्ये शुधा
 ज्ञाते तो मुख्य भाग तेजाचा ज्ञाते कसातर जन्मादिनाच पंच
 न हेत अणुन शरीरामध्ये दुसरा भाग तृतीया ज्ञाते तो वायूचा
 ज्ञाते शोषण स्वभाव ज्ञाते अणुन शरीरामध्ये तिसरा तेजाचा
 भाग काती ज्ञाते तो ज्ञापाचा हाय. कसातर उष्ण गेता अ
 सता अथवा ज्वरादिके कारून व भी हेत अणुन. शरीरामध्ये
 तेजाचा चवथा भाग आकार स्व ज्ञाते तो पृथ्वीचा ज्ञाते कसा
 तर आळस ज्ञाता असता जडता हेत अणुन. शरीरामध्ये
 तेजाचा पांचवा भाग निद्रा तो आकाराचा हाय. कसातर
 शुन्य स्वभाव हेत अणुन. शरीरामध्ये धावन हा मुख्य
 भाग वायूचा हाय कसातर वेगवेगवे स्वभाव अणुन. शरीर
 मध्ये वायूचा दुसरा भाग चळण तो तेजाचा ज्ञाते कसा
 तर शिथळ स्वभाव ज्ञाते अणुन. शरीरामध्ये वायूचा त्रि
 सरा भाग वळण तो तेजाचा हाय. कसातर उष्ण व त्याने
 व्यापार हेत अणुन शरीरामध्ये वायूचा चवथा भाग
 प्रसरण ज्ञाते तो आकाराचा हाय. कसातर बहुत जाग्यात

हस्त पाद तेषां करुण व्याप करितो अणुन . शरीरामध्ये वायूचा पत
चवथा भाग अकाशच आरे तो पृथ्वीचा होय . कसातर उस्त पादादि
शरीर गोळा करुन वसतो अणुन . शरीरामध्ये शोक उपाहे तो मु
रुच्य जोकाशाचा होय . द्युच्य स्वभाव होतो अणुन शरीरामध्येका
म आरे तो अकाशाचा दुसरा भाग आरे तो वायूचा आरे
चचल्य स्वभाव आरे अणुन शरीरामध्ये अकाशाचा तिस
रा भाग क्रोध तो अग्नीचा , क्रोध अकाशसत्ता सर्व शरीर तप
होते अणुन . तो तजाच भाग होय . शरीरामध्ये चवथा भाग
अकाशाचा मोर उपाहे तो अकाशाचा आरे मोर आकाशसत्ता
शरीरामध्ये शिव शरीरामध्ये अणुन . तो अकाशाचा भाग होय . शरीराम
ध्ये अकाशाचा चवथा भाग भय आरे तो पृथ्वीचा होय . मत्तातरी
स्थाने सांगितला आरे तो सांगला रेका . शरीरामध्ये मुखकी
अकाश आरे तो अकाशाचे स्थान नाद जन होत आरे अणुन .
कठामध्ये अकाश आरे तो भाग वायूचा होय . कसाः मुखना
सीकणुन वायूचा सवार होतो अणुन . हृदयामध्ये अकाश
आरे तो भाग तजाचा होय . सर्वद उष्ण असते वलथे ज्ञान स्फ
रते . उदराने अकाश आरे तो भाग अपाचा होय . जर्बद ज्ञान
लेथे असते . कटी स्थानी अकाश आरे तो भाग पृथ्वीचा होय
य . सर्वद लेथे गंध असते अणुन . याप्रमाणे मत्तातरी आरे
बेथे पंचो कुल पंच महाभूतांचा स्थूळ देह आरे . या स्थूळ
देहाचा साक्षी नू अणुन स्थूळाहून निसर्वा आरेस . अति
नू सुक्ष्म देहाहून निसर्वा आरेस तो कसातर रोका .
अपंचो कुल पंच महाभूतांची सत्रातत्वं त्यांचा हा सुक्ष्म
देह होय .

Joint project of the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan Mumbai.

अपचो कृतमहाभूते व सत्रा तत्वांची नावं सांगता एक.
 प्राण, अपान, व्यान, उदान, समान. यांची स्थाने. हृदी प्राणो
 गुदे पानः समानो नाभी संस्थितः ॥ उदानः कंठ देश स्थो
 व्यान सर्व शरीरगः ॥ ११ ॥ हे प्राण पंचक. श्रोत्र त्वचा चक्षु
 जिह्वा घ्राण हे ज्ञानेन्द्रिय पंचक. वाक, पाणी, पाद वायु
 उपस्थ हे कर्मेन्द्रिय पंचक. जसौ तीन पंचकें भिन्न. पंधरा
 आणिसने बुद्धि ही दाने सत्पद शकलात्मक तिग शरीर. ते
 अपचोची कृत कलाएक. आकाशाचा सात्विक भाग
 श्रोत्र आकाशाचा राजसी भाग तीवाचक. ही दाने कार्ये आका
 शाची यांचे सरयुत्व जाउ. ते कसत वाचा बोला की सुणजे कान
 एकतात. कानांनी एकेणें झाले तर वाचा वाकते वायुचा सात्विक
 भाग त्वचा राजसी भाग हस्ते ही दाने नाचची कार्ये. हस्ताने
 देतो घेतो रस करिता त्वचला कंठ झाला असता हुस्न करत
 शित निवारणाचे प्रावर्ण घेतो. (खाजवित) उष्णाने वारणा
 ये वारा घेतो. अणून वायुचे भाग जाणून. तेजाचा सात्विक
 भाग चक्षु राजसी भाग पाय ही दाने तेजाची कार्ये होत. ने
 ज्ञाने रूप पाहातो व कोठे वगैरे नाहोतसे पाडून पाऊळ टाक
 ता. अणून तेजाचे भाग होत. नेत्रास विकारे झाला अस
 तां चरणास धृत। दिव मर्देन करितात, वनेत्रास शिलवते
 येते. अणून तेजाचे गुण होत. आपाचा सात्विक भाग जिह्वा
 राजसी भाग शिस्न. जिह्वा रस गृहण करिते शिस्न त्या
 करिते. अणून आपाचे भाग होत. पृथ्वीचा सात्विक भाग
 नासीव. राजसी भाग गुद. नासीक गंध गृहण करत व
 गुद गंध त्याग करिते. अणून पृथ्वीचा भाग होय.

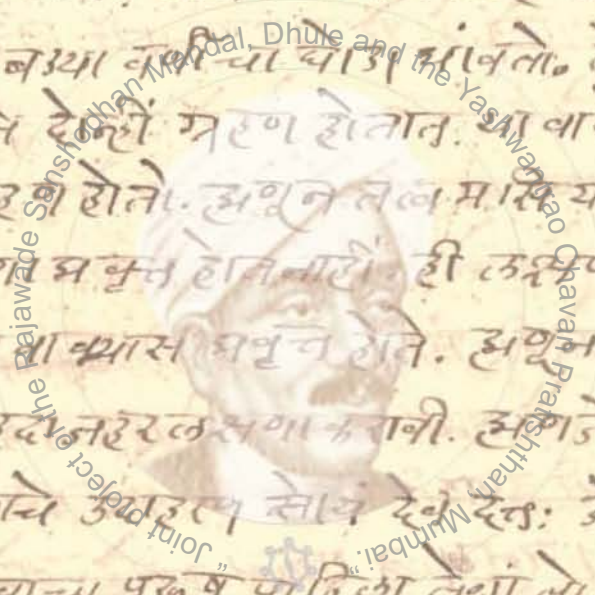
पंच महाभूतांचा शुद्ध सात्विकांश मन बुद्धि होय. कसो श्रोत्रादिक
 इंद्रिये ज्ञाप ज्ञापकाएकेक विषय ग्रहण करितात. मन बुद्धि सर्व इंद्रि
 या विषय ग्रहण करितात. पंच महाभूतांचा राजस गुणापासून
 पंच प्राण होत. सर्व इंद्रियाचें क्रियेंत व्याप झाले त झणून.
 यामुमाणें सत्पदाशकलात्मक लिंग शरीर होय. याचा साक्षीतुं
 निराळा आहेस. तिसरा कारण देह तो अज्ञान त्याहून तू निरा
 ळा आहेस. कसा तें एक इंद्रियानिचे कारण का पडले तर
 स्थूल सूक्ष्म त्यापासून अज्ञान कारण देह झणतात.
 त्या अज्ञानाळा तू जाणतोस. परंतु अज्ञान स्वरु पासून जाणून
 झणतोसकां महाभक्ष करितां येतनाही. उत्तर देता येतनाही
 काहीच मला येतनाही इतशा अज्ञानाच्या लक्षणस जाणतोस
 झणून तू अज्ञानाहून निराळा चमत्करुप बाक्षा आहेस. पंच
 काशाहून निराळा कसा तें एक स्थूल देह अन्नमय काश आहे
 तो कसा अन्न भक्षणे करून मातापित्याचें मांगीं जाणीत मुक्त
 उत्पन्न होत. त्या देहा पुरपच सयोग साक्षा झणजे लक्ष्युक्त जाणी
 जाणीत एकत्र होऊन मातेचे उदरी गर्भ होतो. पुढे ती माता
 अन्न भक्षय करिते लक्षणे करून त्या गर्भ बुद्धीने पावते. पुढे
 प्राणसुत साक्षा झणजे मातेचे स्थानांत अन्न भक्षणेकरून
 पुढे उत्पन्न होत. ते माशाने करून मुक्त बुद्धीने पावते.
 ननु या र इच्छे झणजे अन्न भक्षणें करून देह बुद्धीने पावते.
 तेव्हा अन्नमय पृथ्वीमध्येच त्या देहाचा जन्म होतो. अर्जुन
 स्थूल देह अन्नमय काश यास तू जाणतोस. अन्नमय
 मय काशाहून तू निराळा साक्षा आहेस.

आलां तीन कोश लिंग शरीरांतरगत आहेत ते कोणते. प्राण
मय, मनोमय, विज्ञानमय, ते कोश ते एक. दहा लक्षांचा प्राण
मय कोश. लोकसा. प्राण पंचक, आणि कर्मेष्टीय पंचक. अर्धा
दहा मिळून प्राणमय कोश झणतात. इतने द्वीय पांच आणि
सहस्र मन यास मनोमय कोश झणतात. इतने द्वीय पांच
आणि बुद्धी यास विज्ञानमय कोश झणतात. असे तीन
कोश मिळून लिंग शरीर याच्या कथा सर्व लू जाणलोकस,
यासलव लू याचा सारखा निराळा आहेस. आलां कारण हे
अनिंद मय कोश आहे. कसा लो एक. लू पुढीमध्ये पुत्रसि
छिनल आहे. जो अनिंद कोश झपाळा. प्रीय, मोद, मोद
यातुनी लू लू जो व्यास अनिंद कोश झणतात. अथवा
इष्ट दर्शन जन्य जो अनिंद व्यास अनिंद मय कोश झपाळा
त्याचे ~~मि~~ लो मकार ते, प्रीय, मोद, मोद ल लू लू
आपला पुत्र काशीस गेला तेथे वेद शास्त्राचा आभ्यास करु
न सभेन पंडित जिनून मोठी प्रतीक्षा झाली. शाल जोशिव
पांच हजार रुपये मिलाळे. हे वत मान ऐकून जो अनिंद
झाला त्याचे नांव प्रिय. याच प्रमाणे त्याचे पुत्र जाले त्याने
अनिंद झाला तो मोद पुढे तोच पुत्र धरी येऊन भेटला ते
व्हा जो अनिंद झाला तो भमोद. असा जो वृत्ति जन्य जो
अनिंद त्यास ही अनिंद मय कोश झणतात. असा त्याचा
दृष्टा मी निराळा आहे. या तीन देहाइन मी दृष्टा साक्षी
चैतन्य निराळा आहे. या प्रकारे विचार करून जाण त्यास
लू मुक्त आहेस. ये विषयी मभावा, लोक.

जागृत स्वप्न सुषुप्ति आदि प्रपंच यत्प्रकाशते. तत्प्रमाह
मिती ज्ञात्वा सर्वं वै धैर्यं ममुच्यते. ॥१॥ या समागे अष्टाचं
वाक्यं ज्ञोहे. ज्ञातां तुं जिवेश्वर उपाधीर्ह्येन निरोक्ता
आहेस. शिष्यानां च स्वामी, ईश्वर सर्वज्ञ मी जीवन् किंची
तस्मिं या रोनी उपाधीर्ह्येन मी निरोक्ता कसा? श्री गुरुद्वयणात्.
ईश्वराची माया उपाधी हणजे ज्ञान. जिवाची ज्ञान विद्या उपा
धि हणजे अज्ञान. तुं जो ज्ञानैतन्न्य रूप आहेस तो निरोपाधी
आहेस. तो अकारमात्रा, तो एक. जीव उपाधीस त्वं पद ह्य
यावे. ईश्वर उपाधीस त्वं पद हणजे. कासि पद अहं चैतन्य
जीव, ईश्वराचे चैतन्य एकच आहे. ज्ञातां जीवाच्या वाच्यार्थ
लक्षार्थ सांगतो एक. वाच्यार्थ हणजे जिनोपाधी व्याजने
वाच्योक्ति देह स्थूल सूक्ष्म कारण. या तीन देहांच्या
तीन अवस्था जागृती स्वप्न सुषुप्ति. या तीन अवस्थेचे
तीन अभिमानी, किंथ, लैजस, मान. ज्ञातां स्थूल देहस्थी
अवस्था जागृती, अभिमानी किंथ. स्थान नेत्र. वाच्य वैखरी
भोग स्थूल, गुण रज, क्रिया शक्ति, अकारमात्रा, ज्ञातां सूक्ष्म
देहाची अवस्था स्वप्न अभिमानी लैजस, स्थान कंठ, वाच्य
मध्यम. भोग सूक्ष्म, गुण सत्व ज्ञान शक्ति उकारमात्रा. ज्ञा
तां कारण देहाची अवस्था सुषुप्ति अभिमानी स्थान स्थ
नाहृदय प्राण ज्ञानंद द्रव्य शक्ति. तमा गुण वाच्य पृथ्वी म
कार मात्रा या तीन देहास जीवोपाधी त्वं पद हणताना हा
त्वं पदचा वाच्यार्थ याचा लक्षार्थ या उपाधीत असून नि
राकार जो सास चैतन्य तो लक्षार्थ होय. ईश्वरोपाधी त्वं

पंदाचा नाचारा, लक्षांश एक. ईश्वराचे देह तीन विराट्, स्रष्टा, विष्णु
 गर्भ, अव्याकृति, तीन अवस्था, उद्भव, स्थिती, प्रलय, स्रष्टा
 नी तीन ब्रह्मा विष्णु, रुद्र, वाचार्थ लक्षार्थ ईश्वराचे पूर्ण
 ब्रह्म चैतन्य जीवाचे स्थूल देह यास वेष्टी अणावे अर्थात् तंत्र
 त जीवाचे स्थूल देह वेष्टी मिळून ईश्वराचे विराट् स्रष्टा
 देह होय. जीवाचा सूक्ष्म देह आणि ईश्वराचे लक्षार्थ गर्भ
 दोहींचा एक, ईश्वराचे अव्याकृत आणि जीवाचे अणु
 देह याचे एक. अन्तः प्रमाण, अणु स्थूल वैराज्यो
 रैव्यं सूक्ष्म विरथ गर्भयोः ॥ अन्तः प्रमाणं भाय यो रैव्यं प्र
 त्यक् विज्ञानं पूर्णयोः ॥३॥ आस्तिक माया अविद्येचा त्याग
 करून प्रयत्न गत चैतन्याचे गृहण करवे, ते भाग त्याग
 लक्षण केव्हा पाहून होत नाहीत. ती लक्षणे तीन प्रकार
 ची आहेत. जहर लक्षणा, राजहृद लक्षणा, अहंदा जहर
 लक्षणा. त्या करीताने एक जहर लक्षणा घणजे त्याग
 करीत असता हरण, गंगा या दोघा घणजे गंगेच्या गर्दी गव
 त्यांची घांटे आहेत, कोणी एक पुरुषास, कोणी एक मनु
 याने पुसिले की गोकवाडा कोठे आहे, त्याने गंगेच्या गर्दी
 आहे अणून सांगितले, परंतु त्या मनुष्याने गंगेत शोध
 केला नाही. वाक्यार्थाचा त्याग करून विषय शोध केला
 वाक्यार्थ करीताना गंगेत शोध राहणार नाहीत म्हणून
 जाईल अणून तत्व मासि यामहो विषयाचा अर्थ जहर
 लक्षण करून घेतात.

कारण वाक्याथचा त्याग होतो. तेव्हां ही लक्षणा प्रवृत्त होते
 कोठे नुसतं मन ब्रह्म आहे ऐसी श्रुति झणती, तेव्हां या श्रुतीचा
 वाक्यार्थ समग्र त्याग करून साक्षीचे ठाई लक्षणा करावी.
 अजहर लक्षणाती कशी त्याचें उदाहरण. शोणो आवती.
 अणजे तांबडे धांवते. या उदाहरणें करून समग्र वाक्यार्थ
 ग्रहण होतो. कसा? तांबडे धांवत आहे असें कोणी अ
 णजे तर तांबडा वरिचा वाडो धांवतो. तेव्हां तांबडे आ
 णि थोडा असे देव्हें ग्रहण होतान. या वाक्यें करून समग्र
 वाक्यार्थ ग्रहण होतो. अणून तत्व मासि या महावाक्याची
 अजहर लक्षणा प्रवृत्त होत नाही. ही लक्षणा सत्य नाचि म
 न्तु ब्रह्म या वाक्यास प्रवृत्त होते. अणून तत्व मासि महा
 वाक्यास अजहर लक्षणा करावी. अणजे वाक्यार्थ स्पि
 द होतो. त्याचें उदाहरण सोय देव देव: जो हा काशीस
 पामचंद्र नावाचा पुरुष पाहिला तेव्हां तो गृहस्थाश्रमी
 होता. तो आला द्वारकेत सन्यास रूपें पाहिला. या उदाहर
 णाने तो देहा हा देश तो काळ हा काळ यांचा परित्यक्त
 करून पुरुषमात्र ग्रहण करवा. या प्रकारे लथें तद्देश
 अणजे परोक्ष मायो पाधी ईश्वर एतद्देश नपरोक्ष
 विद्योपाधी जीव: मा दोधत्वा विरो द्वारा वाक्याथचा परि
 त्याग करून जीविक इंग्र लक्षार्थ अंरवीक स उग्र

गत चैतन्य तसि पदे करुण गम्यते मी आहे असा
 नि श्रय करावा. ये विषयी प्रमाण, श्लोक, संसर्गवा
 विशिष्टो वा वाक्यार्थो नात्र संमतः अखंडैकरसत्वेन
 वाक्यार्थो विदुषां मतः ॥३॥ संसर्ग अणजे नीक गुण
 संबंधी कमल, वा कमल संबंधी नीक गुण याळा संस
 र्ग अणवा, असो येथे ब्रह्म संबंधी जीव नुहे अणून
 संसर्ग वाक्याचे येथे ग्रहण नाही, विच्छिन्न अणजे हे
 विशिष्ट अणजे दंडा. तस्ये येथे जीव ब्रह्म विच्छिन्न नाही
 अणून विशिष्ट वाक्याचे ग्रहण येथे नाही, अखंडैक
 रस वाक्यार्थाचे ग्रहण आहे. त्यान्य दृष्टान्त गंगा
 ची उपाधी मोगी, मोगीची उपाधी लसूनि अणजे देह
 लहान परंतु चैतन्य उभयतांचे एकच आहे. दुसरे उदा
 हरण राजाची उपाधी मोगी यानका रयलेची उपाधी
 लहान परंतु मनुष्यत्व एकच आहे. तसे जिणे पाधी
 ईश्वरो पाधी चैतन्य एकच आहे. यास दृष्टान्त गणेश
 राक. कोणी एक महस्थ रामचंद्र नांवाचा कुटुंबा सुद्धा
 काशी यात्रेस गेला. तो यान्ना संपूर्ण करुण तेथे राहिला
 त्याला एक पुत्र कुष्णा नांवाचा झाला. तीन वर्षांचा होला.
 त्या उभास तो तेथे काहीं श्लोक व स्तोत्रे संगत होता.
 तो मूळ पार चंगिकी अणतं असे तेथे तेथीक उपा

स्वामी त्या कुलावर फार प्रीति जाडली. तेव्हां त्यानें दुकान
 मेठा विद्यान उन शारे पुनें त्यास काशीस ठेवून घेत
 ला. व त्याची माता पिती आपले देशी निघून गेली.
 पुढे जो सात वर्षांचा झाला तेव्हां त्याचे व्रतबंधास ती
 त्यानें हुडनें द्रव्यपाठनें उपाध्याकडून तेथेच कुंजकर
 विली. नंतर तो थोर होऊन वेदशास्त्राध्ययन करून
 सब मान्य विद्यान झाला. नंतर पि त्यानें पत्र पाठवून
 नाशिकस येणें विषयी वार खर्ची पाठविली. त्याचे लग्ना
 चोनि श्रय करून बधू दह वधुची साहिली. तो उभ
 पंचवीस वर्षांचा होता. त्याची वार फारत होता. त्यां
 दुकडे तो कुळशास्त्री श्री काशी क्षेत्रां पुन विद्यतेची
 फार प्रीति मिळवून नाशिक येथे निघून आला. जो
 रामचंद्र नांवाचा पिता त्याचे घर उरल आला. तो
 त्या घरा पुढे बाहेर जो त्यावर बसला. तेव्हां घरांत
 न रामचंद्र नांवाचा ब्राह्मण येऊन त्यानें त्यास उर
 ले कीं तुम्ही कोडून आला? तेव्हां तो अणाला कीं मी काशी
 वन आलों. तेव्हां रामचंद्र अयले आमचा पुत्र काशी पुनें
 येथार हेला तो अद्याप आला नाही. तुम्हाला त्याचे वलें माने
 काहीं आकडे द्यावे का? तो अणाला मजला डाऊ कर्ना
 आमचे वीर्य चरु रासलं द्या ली याने वर को आड

The Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai
 Digitized by eGangotri

लेहां रामचंद्र पुसले तुमचे नांव कायडलेहां तो अण
 ला कुष्ठा शास्त्री गोखले. नंतर रामचंद्र अणकारी
 रामचंद्र शारणी शोरले मजलाच अणला. नंतर
 रामचंद्र अणकारी हंच घर कामचें असे ऐकतां
 च उठून पायावर उई ठेविला आला. त्यास अणकारी
 देऊन परम आनंद पावला. मग त्या पुत्रास हाची धव
 न गृहांत आला. ते रामचंद्राची स्त्री या कुष्ठा शा
 रणीची माता आनकीबाई गृहांत बसली होती.
 जेव्हा ते उभयता पाहून आपले पदमांना वरोबर कोण
 परका गृहस्थ आला अणून उठून उभी राईली. तीस
 रामचंद्र अणकारी याला तुं कोण हा अणसे आव मवले
 लेहां तो बोलेली मी अणकारी के नाहीं अणसे अण
 श्री कारपेस ठेवून आले तो हा कुष्ठा आपला सु
 लगा. असे ऐकतां च लेंडला आनंद होऊन
 सक्षेम त्याजला भेटती साकी. तरी त्या उभयतांनीं
 त्याकांनीं लहान होत; याकांनीं मोठा आला. लेहां तो कानि
 तो देश न हा काच व हा देश याचा त्यास कळून जसा उच
 प्रहणकेंला, वसे किंची लखलव आणि सर्व जाल या उपाया
 चा त्यास कळून उभयें मत जाल अणजे अणकारी अणकारी

Joint project of
 a Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai.

(२५)
एक आहे ते खरे माझी रूप असे विचार करून ग्रहण
रवे. प्रणजे मुकीच स्वतः शिंदे वुं दुक आहेस, असे अ
सतां तुं भातीने वृत्ती अन्य उपाधीने बंधत्व मानले
आहेस. विचार पाहिला असतां मुकी वृत्तीसच सत्यत्व
नाहीं मग उपाधीस कोठून असेल? शिष्य प्रश्न. स्वप्न
अद्वैत, निरधर्म, निर्बीकार असतां. त्यास वृत्ती होण्या
चे कारण काय? उत्तर आहे बापा, सुर्याची अकारासभाव
त्याची किरणे, भुजवर पडतात, त्याजवर जीव भास दिसतो
परंतु ते खरे नाही. ते अकारा सोडून अथक दिसते असे
आहे काय? तसे स्वरूपाचा ~~अकार~~ अकारा चैतन्य
सभाव त्याच वृत्ती किरणे. त्याजवर उग्न त्रयाचा भा
स दिसतो. तो खरा नाही. स्वरूपाचा अकारा सोडून अ
थक दिसत नाही, तो मग जीव सुर्य किरणी भासले वे
उरणास सत्य वाटले आपी धावतात. तसे विचार न कर
णारे उरूप अज्ञान त्यास हे सत्य नाटून देह वृत्ती संबं
धी जन्म मरण मो कती मो भोळा असे मानून विषयाच्या अध्यास
धामतात. दिव्योवाच. स्वामी आपण चैतन्य रूप असता
ना याच अनुभव सर्व जिवांस कां नाही? गुरुकृपाच
सर्व जिव आपले अज्ञान आनुच होवतात मो चैतन्य

से जाणत नाहीं. अश्रु त्यास अज्ञान होण्याचे कारण
 काय? उत्तर असे सूर्य किरणा पासून आप्त उष्ण
 होऊन सूर्य आप्तादिन करतें तूत. यावे पथी दृष्टांत
 सांगतो ऐक. कोणी रहा ब्राह्मण मिळून मांमालराहा नि
 घाले तो मांगति नरी लागली. ती उत्तरून पैक तिरस
 गेले. तेथें मोजू लागले तो नउ भर के कारण मोडणा
 आपणास सोडून मोडत होता. सव भोर्नी वेग वेगवे मो
 जले. तरी नऊ भर लागले. तेव्हां त भर स्वर के कुला
 गले अरे दर का कोठे दिसत नाहीं. तेव्हां नरीत बुडणी.
 असे मानून रडू लागले. ती पत्नी कडून एक स्वार कोला
 त्यानें पुढिले कोलाची का उतरा. तेव्हां त्यांनी सा
 मितले कोलाची दहा असामी निघाले होणे. हकी
 मानून पाहिले तो नऊ भरलात. एक नरीत बुडणी
 अणून रोदन करितो. असे त्यानें एकलोच मोडून
 पाहिले तो दहा आहेत. हे अज्ञाने रोदन करतात. तेव्हां
 त्या स्वाराने त्यांना निराक उभे करून त्यांनीक एका कडून
 गणना करवितासाला. तेव्हां त्या मोडणाच्या ब्राह्मणाचे
 पूर्वी निघाले आपणास सोडून नवाची गणना करून उगाथे

साहित्यिक लेखों का स्वागत अर्थात् करे हे नैफु आये वुं दर्शना .
 अथुन प्रवीनर तउणकेके . तेहां त्या प्राज्ञणासकक केको
 अर्थात् गणना आपणास सोडून करित होले . अजुने मां
 वि झाकी . त्यास या स्वाराणे दशमज्ञान करून दिले . अ
 नून आपेचा शोक भ्रंाले अन्य होता वे गेला . परंम सं
 करीत पडलो होतो . त्या पाधुन मुक्त झाले . अनांदर अथ
 को या प्रकारे आपण सात्विकानंद स्वप्रकाश चैतन्य ही
 धनसर्व दृष्टा असून अज्ञाने करून ब्रह्म नाही व आसर्ग
 नाही असे अणवे . हे अज्ञान अणवे . मीकरी मीभोक्त्या
 सुखी , मी दुःखी असे देह संबंधी मानतिल . तो विक्षेप अ
 णावा . गुरु शास्त्र द्वार स्वरूप सात्विकानंद ब्रह्म सर्व गर्त
 असे जें समजणे . यास परीक्षे शक्ति अणवे . आपण आपण
 गुरु बोधे करून अथुनिषदवाच्य आशुले मीचे ब्रह्म आहे
 असो निश्चय केला त्याका अपेक्षे लज्ञान अणवे . परीक्षे
 शक्ति करून अज्ञाने करून असकून आचरणाची । नेवृत्ती
 झाली . अपरीक्षे शाने करून आभाता आचरणाची निवृत्ति
 झाली . माग कर्तृत्व मोक्षगुणत्व कर्तृत्व भोगतुल्य रूपज्ञे
 शोभु याची निवृत्ती सादो . याचे नांव शोकाथगम . स
 त्विहानंद स्वरूप मीचे ब्रह्म आहे असे जाणून आनंद झाला
 याचे नांव निरंकर शक्ति . या सत्त्व अवस्था दृष्टान दृष्टाना

शिष्योवाच, दृष्टवान् सान् कशाई दशम मेज्जावां उवाच
 आंवि झाकी ती प्रथम, अज्ञान, मेज्जावां दशमनाही
 भासत नाही ती दुसरी. आवरण दशम नरींत बुजव्या
 असे मानून रडू लागले ती तिसरी. विक्षेप स्वानि दशम
 आहे अणून सांगितले ती चवथी. परोसज्ञान. मोज्जुन दशम
 निकली. पांचवी. अपरोसज्ञान शिरः स्ताडन रोदन क्लेश
 ज्ञा शोक ती सहावी. शोकप्रयोग नऊ गणना करणारा
 दशम मीच नाही अणून ज्ञानेद इनाहीनी. सातवी निरं
 कुश वृत्ति, आश्रयकार पूर्विक सिद्धांत, अज्ञान, आवरण, विषे
 प, परोस, अपरोस, शाकायगम, निरंकुशवाह. याज्ञान
 अवस्थेचा नाशदान वृ निरान्ना आहेस तोच तुं स्वच्छिदा
 नेद रूप. प्रकृत. स्वामी ब्रह्म तर एकच आहे अणता. वरी पूर्व
 चित् ज्ञानेद ध्या खीन भेदाची कल्पना कां केकी आहे या
 संज्ञायाचे निराकरण करावे. उत्तर. जो वृ सजातीय निजातीय
 स्वगत भेद राहित एकच आहे. तो कसा आहेस ते एक शोक
 वृक्षस्थ स्वगत भेदः परं पुत्र्य फलादिभिः वृक्षांतरात्मिका
 कीयो विजातीय शिकारितः ॥१॥ जसा लोकी कामध्ये वृ
 क्षाज्ञा स्वगत भेद अणजे पत्रं पुत्र्य फले आणि वृक्षांचा
 सजातीय भेद अणजे वृक्षांतर, आंबा, पिंपळ, निंबादि
 वृक्षांचा विजातीय भेद अणजे, वृक्ष आणि पाषाण
 तरे स्वरूपांचे भेद कां होच नाहीत. प्रथम वृक्षजातिया
 या हा विजातीय भेद चेतन्याक आहे. ब्रह्म

ईश्वर जीव हा भेद सजातीय चैतन्यांत आहे. असे
 असलां आपण नाही कसे अणती. उत्तर अरे हे ब्रह्म
 चैतन्य सत्य आहे. अशीच माया सत्य असती तर विज्ञा
 तीय भेद सत्य हातू, माया अणजे यामास सत्य असता अर्थ
 होतो. अणजे ती मिथ्या. मिथ्या अणजे खोटे काहीच नाही
 जेथे काहीच नाही. त्याचो विज्ञातीय भेद कसा होईक. अणू
 न विज्ञातीय भेद नाही. आतां सजातीय भेद अणू शीकलर
 जेथे माया मिथ्या. सिद्ध आहे तेव्हां तज्ज्ञान्ये जे जीव
 आणि ईश्वर हे कसे सिद्ध होतील. ग्रामोनास्ते कुलः
 सिमाहा न्याय सात्व हेतो. एतावतो ब्रह्म चैतन्यामध्ये
 सजातीय भेद नाही. आतां स्वगत भेद अणू शीकलर सत्
 चित् आनंद. अत्र पुत्र फलसांख्ये निरतिराव्ये नाहींत.
 जे सत् तेच चित्, चित् तेच आनंद या मध्ये भेद नाही व्यभि
 चार नाही. ये विषयीं दृष्टान्त. जसा चंद्रसंगंध, कडू शिल
 कडू आहे. दुसरा दृष्टान्त शंकरायुक्त मिष्ट मृदु आहे. तिसरा
 दृष्टान्त कृष्ण लुवसी कृष्णसंगंध आणि तिक आहे. तज्ज्ञ
 संगंध शिलक कडू. चंद्रान्ये तिक काढले असता ही तीन
 निराव्यी होत नाहीत. तसे हे दृष्टान्त जाणवे. जडांत भेदना
 हीं तर चैतन्यांत भेदकोटून येईक. या प्रकारे वुं सजातीय
 य विज्ञातीय स्वगत भेद रहित चैतन्य स्वरूप आहे. स.
 शिष्यानां च. चैतन्य असं जाणले असतां वृत्तीचानेष
 होतो. गुठक्याच. अरे वुं त्रिपुटीहून वृत्ते व्याप्ये
 फल व्यापिहून रहित आहे स. आतां त्रिपुटी अणजे.

(५)

इति वा, इति न इत्ये. प्रमाता, प्रमाण, प्रमेय, कल्पे क्रिया
कर्म इत्यादि त्रिपुटी इति वृत्तं राहितं भावेत्.

[Faded handwritten text in Devanagari script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Joint project of the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai.

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com